

บนแผงกันแดดกระจกหน้ารถแท็กซี่คันที่
ผมโดยสารขณะอยู่ในเมือง Bangalore
รัฐ Kanataka ของอินเดียเมื่อกว่า 10 ปีมา
แล้วมีรูปชายชราใส่เสื้อคลุมแขนสีขาว บน
ศีรษะโพกผ้าสีขาวมีหางอยู่ด้านหลัง นั่งอยู่ใน
อิริยาบถที่ขาข้างหนึ่งพาดอยู่บนอีกข้าง

ผมถามคนขับว่าเป็นรูปใครเพราะดูจะเป็น
รูปที่เขาเทิดทูนบูชา

คนขับตอบว่าเป็นรูปของ Sai Baba
ผมรู้สึกงงเพราะเป็นคนละรูปกับ Sai Baba
ที่ผมรู้จัก

เมื่อกลับมาผมก็ค้นคว้าและติดตามมา
เรื่อยๆ ด้วยความสนใจ ถูกแล้วครับ Sai Baba
ในรูปกับคนที่ผมนึกถึงเป็นคนละคนกัน

ในรูปคือ Sai Baba of Shirdi เป็นบุคคล
ที่คนอินเดียในแถบตะวันออกเฉียงใต้ เช่น จาก
รัฐ Andhra Pradesh และ Kanataka นับถือ
อย่างยิ่งว่าเป็นผู้วิเศษ มีชีวิตอยู่ในตอนปลาย
ศตวรรษที่ 19

Sai เป็นภาษาสันสกฤตหมายถึงศักดิ์สิทธิ์
ส่วน Baba ก็คือพ่อ ปู่ ชายสูงอายุ เมื่อเรียก
รวมกันก็คือ “ชายสูงอายุผู้ศักดิ์สิทธิ์” เป็น
ไต่เตลเรียก Guru (หรือครู) เป็นการเฉพาะ

Sai Baba คนที่ผมนึกถึงนั่นคือ Sathya
Sai Baba ซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงคนถัดมาจาก
คนแรก

ท่าน Sathya Sai Baba เสียชีวิตเมื่อปลาย
เดือนเมษายน 2011 ที่ผ่านมามีวัย 85
ปี บ้านเกิดคือหมู่บ้านชื่อ Puttaparthi ในรัฐ
Andhra Pradesh ใน ค.ศ.1926 เมื่ออายุ 14
ปี ถูกตะขาบพิษกัดไม่รู้ตัวไป 2-3 วัน เมื่อฟื้น
ขึ้นมาที่พูดสันสกฤตบ้างร้องไห้ หัวเราะ พูด
เป็นต่อยหอย แล้วก็เงิบสลัดกันไปจนพ่อแม่
และหมอมคิดว่าเป็นผีสิง

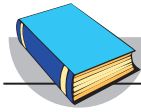
ตามประวัติที่เล่ากันนั้น เมื่อเด็กน้อยคนนั้น
หายป่วยกลับบ้านก็ทำสิ่งพิสดาร กล่าวคือ
สามารถเสกแหวน ขนม สิ่งของจากอากาศได้
จนผู้คนเห็นว่าเป็นผู้วิเศษ และมาราบไหว้
นับถือกันแน่นขนัด จึงประกาศว่าตนเองคือ Sai
Baba แห่งเมือง Shirdi ซึ่งกลับชาติมาเกิด

ผู้คนนับถือท่าน Sai Baba คนก่อนมาก
อยู่แล้วจึงนับถือท่าน Sathya Sai Baba คน
ใหม่ยิ่งขึ้นและนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงอายุ
85 ปี มีผู้นับว่าตนเองเป็นศิษย์กว่า 100 ล้าน
คน ใน 126 ประเทศทั่วโลก

Sai Baba ทั้งสองคนเอาคำสอนของ
มุสลิมและฮินดูมาผสมกัน โดยหลักใหญ่ก็คือ
ให้รักกัน มีเมตตาต่อกัน โดยมีบทสวด ร้องเพลง
นั่งสมาธิ รับประทาน ฯลฯ โดยผู้นับถือมัก
พบปะกันในทุกวันอาทิตย์หรือพฤหัสบดีเพื่อ
สวดมนต์บูชาท่าน Sai Baba

เข้าใจว่าในประเทศไทยก็มีศิษย์นับถืออยู่
ไม่น้อย เคยได้ยินว่ามักไปสวดมนต์ ขอพร
จากรูปภาพกันตามบ้านเพื่อนกลุ่มเดียวกัน
หากมีผงออกมาพอกพูนรูปมากก็จะถือว่ามี
ศักดิ์สิทธิ์มาก ขอพรอะไรก็ได้สิ่งนั้น

ท่าน Sai Baba ไม่กีดกันคนจากศาสนา
ใดๆ เพราะของท่านมิใช่ศาสนา มีแต่การ
นับถือบูชาท่านเพียงผู้เดียว ดังที่ฝรั่งเรียกว่า
Personality Cult เมื่อสวดมนต์บูชาวิงวอน

อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

อามลาไสยาบา

มากมาย ก็จะได้พรดังประสงค์

ก่อน ค.ศ.2006 ตอนที่มิสสุภาพท่านแข่ง
แรง จะออกมาเดินรับแขกที่มากันวันละ
ไม่ต่ำกว่า 30,000 คน ณ สถานที่ซึ่งสร้างขึ้น
มาตั้งแต่ ค.ศ.1948 ดังมีชื่อเรียกว่า Prasanthi
Nilayam (Temple of Peace) ผู้คนจาก
นานาชาติและคนอินเดียจะคอยหมอบอยู่
ริมทางเดินให้ได้มีโอกาสสัมผัสท่าน

ท่านจะทักทายผู้คนและถามว่าอยากได้อะไร
ท่านก็จะให้พร บางครั้งก็เสกผงวิเศษ (เรียกว่า
“วิภูติ”) จากอากาศใส่มือศิษย์ที่มาเฝ้า
คนไทยคนหนึ่งที่เคยไปเล่าให้ฟังว่าท่านมา
หยุดข้างหน้าจึงบอกไปว่าอยากได้ตำแหน่งนั้นๆ
ท่านก็บอกว่าแล้วจะได้ อีกไม่นานหลังจากนั้น
ท่านก็ได้จริง

ด้วยลักษณะนี้จึงมีคนเป็นศิษย์มากมาย มี
ถึง 1,200 ศูนย์ทั่วโลกเป็นแหล่งสร้างศรัทธา
และเผยแพร่คำสอนและการสวดมนต์บูชาเพื่อ
ขอพร

ท่านเคยเดินทางออกนอกประเทศเพียง
ครั้งเดียวคือไป Kenya และ Uganda เมื่อ
ตอนหนุ่มอยู่ เมื่อท่านไม่เดินทางศิษย์ทั้งหลาย
หากอยากได้สิ่งใดหลายๆ ก็ต้องเดินทางไปพบ
ท่านด้วยตนเอง

อย่างไรก็ดี สำหรับคนจำนวนมากในโลก โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในโลกตะวันตกเห็นว่าทั้งหมดนี้
เป็นเรื่องของการหลอกลวงให้คนหลงใหล

มีภาพยนตร์สารคดีและภาพยนตร์
หลายเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าท่านเป็นนักต้มตุ๋น
เล่นกลเสกของจากอากาศ เป็นบุคคลไม่น่า
เชื่อถือ และมีการกล่าวหาว่าท่านละเมิดทาง
เพศเด็กชายวัยรุ่นด้วย

สำหรับศิษย์ทั้งหลาย คำกล่าวเช่นนี้คงรับ
ฟังไม่ได้ แต่มันเป็นคำวิจารณ์ที่มีอยู่ใน
สื่อตะวันตกมายาวนาน อย่างไรก็ดี ไม่ว่า
ความจริงจะเป็นอย่างไร สิ่งที่เป็นที่ปฏิเสธไม่ได้ก็คือ
ท่านได้ทำให้หมู่บ้านเกิดกลายเป็นเมืองใหญ่ที่
เขียวครึ้มน่าอยู่ มีสนามบิน ดิกรามบ้านช่อง

โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้า โรงเรียน โรงพยาบาล
ชั้นดีที่ให้คนจนรักษาฟรี มหาวิทยาลัย ฯลฯ

ท่านได้สร้างโครงการเชื่อมถนนมาถึง
ประชาชนกว่า 1.2 ล้านคน ให้บริการการ
ศึกษาและสาธารณสุขอย่างกว้างขวางขึ้นในรัฐ
ของท่านและรัฐข้างเคียง จนชื่อเสียงระบือไกล
องค์กร Sri Sathya Sai Baba ทำงาน
สาธารณกุศลทั่วโลกโดยมีองค์กรที่ใหญ่โต มี
เครือข่ายกว้างขวาง ทำประโยชน์ให้แก่ชาวโลก
และทั้งหมดนี้ล้วนมาจากเงินบริจาคที่ได้รับ
จากศิษย์ทั้งสิ้น

ในงานฝังศพนั้นผู้คนไม่ต่ำกว่า 5 แสนคน

เครื่องเคียงอาหารสมอง :

1 ชายคนหนึ่งเลี้ยงไก่ไว้ตัวหนึ่งเพื่อเก็บไข่กินทุกเช้าวันหนึ่งเขาออกไปที่สวนหน้าบ้านเพื่อ
เก็บไข่อย่างเคย แต่พบว่าแม่ไก่ของเขาไปออกไข่ไว้ในสวนข้างบ้าน เขาจึงเดินไปที่สวนข้าง
บ้านเพื่อเก็บไข่ เมื่อไปถึงเขาพบเจ้าของบ้านกำลังถือไข่อยู่
‘ขอไข่ผมคืนเถิดครับ ไก่ผมมันมาไข่ทั้งไว้ที่นี้’
‘ไข่อยู่ในสวนผมก็ต้องเป็นของผม’ ชายข้างบ้านดู
พวกเขาเถียงกันอยู่สักพัก แต่ก็หาข้อยุติไม่ได้ ชายเจ้าของไก่จึงเสนอทางออก
‘คนบ้านผม เวลาตัดสินใจไม่ได้ เขาจะใช้วิธีหนึ่งตัดสิน ผมจะเตะฝ่าเท้าของคุณแล้วจับเวลาดู
ว่าคุณจะใช้เวลาเท่าไรกว่าจะลุกขึ้นมาได้ แล้วคุณก็เตะฝ่าเท้าของผมบ้าง แล้วจับเวลาเหมือนกัน
ใครใช้เวลาน้อยกว่าก็ชนะได้ไข่ไป’

ชายข้างบ้านตกลง ชายเจ้าของไก่จึงกลับไปที่บ้านหารองเท้าบูตคู่ที่ใหญ่และหนักที่สุด จาก
นั้นเดินลากเท้ามาหาชายข้างบ้าน แล้วเตะฝ่าเท้าเข้าไปสุดแรงเกิด
เวลาผ่านไป ‘เอาละ คราวนี้ตามเตะคุณบ้าง’ ชายข้างบ้านกล่าว
ชายเจ้าของไก่เมื่อได้เห็นความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นก็ถอยฉาก และกล่าวว่า
‘โอเค ผมยอมแพ้แล้ว คุณเอาไข่ไปเถอะ’

2. ชายหนุ่มคนหนึ่งเพิ่งกลับจากต่างประเทศ วันหนึ่งขณะเดินเล่นอยู่ในย่านชุมชน เกิดปวดท้อง
ขึ้นมาอย่างกะทันหันไม่รู้จะอย่างไร จึงตรงดิ่งเข้าร้านสุกี้ที่อยู่ใกล้ๆ พอเข้าไปในร้านปรากฏว่า
ลูกค้ายิ่งเต็ม มองหาห้องน้ำ หายใจก็ไม่เจอจึงวิ่งขึ้นไปชั้นสองปรากฏว่าชั้นสองกำลังปิดปรับปรุง
เศษไม้กองระเกะระกะ ทันใดนั้นสายตาเหลือบไปเห็นห้องน้ำพอดี ถึงแม้จะมีป้าย ‘ห้องน้ำชำรุด’
แปะไว้ที่ประตู

ชายหนุ่มก็ไม่สน พุ่งเข้าไปนั่งแล้วปล่อยเต็มสูบ หลังจากเสร็จธุระก็เดินลงมา แต่เอ๊ะ! คน
หายไปไหนหมดวะ เมื่อก็ยังไม่กินกันเต็มร้านอยู่ที่หัว
ว่าแล้วก็ตะโกนเบาๆ ‘เฮ้ มีใครอยู่รึเปล่า! หายไปไหนกันหมด?’ สักพักก็มีพนักงานคนหนึ่ง
คลานออกมาจากเคาน์เตอร์พร้อมกับพูดว่า

“คุณเอ๊ย เมื่อกี้มีสิ่งเหลือทิ้งพิเศษหล่นลงมาจากเพดานและโดนพัดลมพัดดี คุณ
ไม่โดนหรือ ไปอยู่ในไหนมานะ โชคดีจริงๆ”

น้ำจิ้มอาหารสมอง :
การศึกษาไม่ใช่การเตรียมตัวเพื่อ
ชีวิต หากการศึกษาคือตัวชีวิตของมัน
เอง
Education is not preparation for
life; education is life itself.
(John Dewey
นักปรัชญา นักจิตวิทยา
และนักการศึกษาชาวอเมริกา
ที่มีชื่อของโลก ค.ศ.1859-1952)

มาร่วมงาน โดยมีตั้งแต่นายกรัฐมนตรีอินเดีย
นางคานธี รัฐมนตรี ผู้ว่าการรัฐ นักธุรกิจ นักการ
เมือง ฯลฯ ลงไปจนถึงคนยากจนซึ่งทั้งหมด
เดินทางมาจากแดนไกลเพื่อมาร่วมงานฝังศพ
ชายผู้ผู้อัจฉริยะที่หาสาธารณประโยชน์ให้แก่คน
ยากจนนับร้อยล้านคน

ถ้าท่านนึกหน้าของท่าน Sai Baba ไม่ออก
ให้นึกถึงคนที่ผมพู่ๆออกมาทั้งศีรษะ หน้ายิ้มๆ
หากสังเกตอาจเห็นรูปท่านแขวนอยู่ในบ้าน
เพื่อนของท่านก็เป็นได้

ผู้คนแถบนั้นยังซื่ออกอยู่กับการจากไป ไม่
แน่ใจว่าต่อไปจะยังคงมีคนเดินทางจำนวน
มากมายในแต่ละวันมาบ้านเกิดของท่านอีก
หรือไม่ การเดินทางมาขอพรก่อให้เกิดการทำ
มาหากินของชาวเมืองอย่างมหาศาล

ไม่ว่าเรื่องจริงจะเป็นอย่างไรเกี่ยวกับ
ตัวท่านก็ตาม Puttaparthi ก็มีวิหัง
บ้านเล็กอีกต่อไปหากเป็นเมืองที่สมบูรณ์
มีบริการพื้นฐานให้คนยากจนอย่างเป็น
พิเศษ โดยสร้างขึ้นโดยบุคคลที่จะอยู่ใน
ความทรงจำของศิษย์นับร้อยล้านคนไป
อีกนานหลายชั่วคน ●